

Um Kleópötru hina fögru.
Reykjavík, 28. júlí 1934.
3 blöð oct.

44.

Um „Kleópötru hina fögru“

Í morgun var ég að laga til Kríngunnar blórninn hárna með gangstígnum. Líttli hísí (líttur) var nálægri niðri og líti séi á blóttinum. Sé ég þó tvö telpur 5-6 ára-standa niðri í einni stöðu við gardskilid og sagði önnur þeirri við mig: „Hoggunn við Horna inn og líta á litla Koffinn“ þeirri, hanna er svo stökulögur. Eg sagði henni, að þá er eðri það vel komið og lauti upp fyrir þeim.

Eg gjófi henni fyrir að telpurnar og líttli hísí hafi haft þáfunnibla á neyju af þeirri hennar sölu, frá þessum líttli sé sannað í fulla 2 hl. Lína sta frá hl. 9 1/2 til 1/2, að allir „leikendur“ fótu hver til síns heima, að neyfa miðdegisverdar síns.

Töfri hálfri stundu síðar, hennar önnur telpu (líttli Sv. Henningsson) og segir: „Hvar er líttli Koffinn?“

Öðrum langar að leika við hana svoleið mörva.

„Hann er ninni að borða“, sagði ég.

„Er hann ekki binnu að borða? Eg er binnu að borða.“

En hanna stóð hann ekki að leggja sig eftir matinu?“

„Hér fylkir það líttlegt, enda er hann vanur þess.“

„Það er von og þú ert þess að sáda hann ekki minna; en er hann vanur að sofa lengi til miðdags?“

Það er nokkuð misjafnt. Hann sefur stundum lengi

2
1
ef hann er fer eyttur eða ef hann berdar góðan mat!"

"Já, hann er kannstæ fer eyttur minn; en þó hann alltaf gott að berda?"

"Það er mið upp og niður. Stundum fer hann síjau fiski, eða þá lax eða silung og alltaf nóga mjólk."

"Óstæf á hann gott! - Lax, - silung - nóga mjólk! Og berdar hann niðri?"

"Já, hann er vel lýstugur."

"Veður þu aldrei íllt af því sem hann berdar?"

"Ónei, elski þu á því."

"En ef þu myndi yrdi íllt, hvað gjótar þú þá?"

"Eg mundi vitja lækni strax; en þu veður aldrei íllt."

"Hvar sefur hann á nokkurum?"

"Hann hefir sofud hjá honni Þrudnýju, en mið sefur hann í eldhúsinu."

"Af hverju hetti hann að sofa hjá Þrudnýju? Mið hann það elski?"

"Það mið elski þu nja Kettili að sofa hjá þálli. Það þu veður hann í eldhúsinu og hann hefir alltaf hjá sér, mat og mjólk og fleira."

"Hvað fleira?"

"Til dæmis ílát, til að nota, ef hann þarf að fara og au."

"Sefur hann á gólfum í eldhúsinu?"

"Já, hann sefur þar í stórríkjum og hefir vel nýttar trústur til að sofa á"

"Trústur?!"

"Já ja, eða fót og þola; það er allt vel miðað"

"Og hadda? Söng eða kappi?"

"Já, hann hefir nóg undir höfðinu"

"O - hann er svo sterkilöngur!"

"En svo eigið fíð annan kött. Eftir sath?"

"Jú, svantan, stóran og fallegan"

"För hann sama mat og sá litli?"

"Já; oftast ríðs og honum þessir sardínur allra bestar?"

"Sardínur? För ekki sá litli þor lífa?"

"Vei, ekki einnig; en við gefum honum þor kaustil bódum"

"Ejja, hann er svo sterkilöngur!"

"Það er hím lífa og oftur þessir vort me bóa."

"Hverur oflandu ad velja hann?"

"Þráðum; þíð stulid kerna eftir hálfúna."

"Eftir hálfúna? Eftir þyr? - Hann er svo sterkilöngur!"

- Eftir 10 mínútur koma þíð! -

28. júlí 1934

[Handwritten signature]